

ДИЈАНА ДИМИТРОВСКА, РЕПОРТЕРКА И ПИСАЦ ИЗ БЕОГРАДА, ГОВОРИ ЗА СЛОВО

СЛОБОДА ЧОВЕКА ПРИБЛИЖАВА СРЕЋИ

-Мислим на слободу да увек као новинар напишете оно што сте видели, мислим на слободу у којој сте независни од шефова, од туђих жеља и очекивања, каже за СЛОВО Дијана Димитровска

Фото: Приватна архива

Најважније је имати слободу у себи - Дијана Димитровска

Пише:
Гордана ЛАКОВИЋ

З а њу је најважнија ствар на свету слобода. Слобода је најзаноснија појава која човека приближава срећи, али, додаће Дијана Димитровска, новинар и писац из Београда, у разговору за часопис Слово, само ако знаш шта ћеш са њом.

- Када кажем слобода, мислим на слободу у себи. Не мислим на филозофске расправе и питања да ли смо уопште слободни и од кога. Мислим на слободу да увек говорите шта мислите, осим ако нису приватне ствари за које вас нико не пита, наравно. Мислим на слободу да увек као новинар напишете оно што сте видели, мислим на слободу у којој сте независни од шефова, од туђих жеља и очекивања. Мислим да је најважније имати слободу у себи, градити себе као слободно биће.

■ **Колико у животу можемо да управљамо својом судбином?**
- Верујем да се ствари дешавају онако како ми истински желимо,

али на томе морамо да радимо и да истрајемо. Има једна прича како је неки човек питао мудраца шта ће бити са њим? Овај му је одговорио: Оно што ти будеш желео. Овај се јадник превише занео, па је радио страшне ствари и на крају доспео до губилишта. Док је чекао да га погубе, угледа мудраца и довикну му: Зар ниси рекао да ће бити оно што желим? Па, шта си желео,

ИЋИ ПУТЕМ ИСТИНЕ

- Да ли новинар може да буде независтан?

- Наравно да може. Ако следиш једини могући пут, а то је пут истине, и пишеш оно што видиш, ти си већ независтан. Не зависиш од туђег мишљења.

питао га је мудрац. Желео сам да postanем калиф. Али, да ли си у то заиста веровао, питао га је мудрац. Нисам веровао да ћу калиф и постати, само сам желео.

■ **Да ли има оних који ће плаћати новинара који мисли својом главом, ако не, од чега ће живети?**

- Сигурна сам да има. Највећи

људски страх је страх од egzистенције. Ако га превазиђеш и верујеш у себе, у своје руке, у оно што знаш да радиш или у оно што не знаш али ћеш научити – нема бриге. Интернет је отворио многе могућности. Ја сам, рецимо, проширила своје знање па сам поред основног новинарског заната научила како да правим, пуним садржајем и одржавам сајтове, како да позиционирам текстове на Google-у. Када се то споји са умећем писања, добијете веб формиран текст.

■ **Шта на простору Србије новинар може да пише и коме да се обрати својим текстовима?**

- Обрађате се онима који желе да чују шта имате да кажете и напишете. Свако данас има своју публику на интернету. Чак и деца имају стотине хиљада пратилаца. Има људи који умеју да разликују прави новинарски текст од текстова приученог „новинара“. Невоља је што је сајбер простор преплављен самозваним новинарима и писцима, па прође доста док се човек не снађе.

■ **У шта верујете?**

- Верујем у квалитет. Он је као планински поток који јури, блистав и чист, иде низ планину и вре-

меном се шири, расте и прераста у моћну реку. Верујем у квалитет, упркос свему што нас данас окружује и што ме демантује места. Гледам много сјајних људи који квалитетно раде то што раде, али већина то не препознаје. Али када бар један човек препозна квалитет, његова мисао се као светлост креће ка аутору и озари га, а он се пита одакле је то дошло. То је та магија.

■ **Коме од медија веровати?**

- Питање изгледа теже него што се одговор проналази у стварности. А једноставно се проналази. Ако желите да знате шта се заиста дешава, читаћете „Данас“. То је једини и прави опозициони, угледан лист у коме има шта да се прочита и није само против власти, већ даје објективне текстове. И дневни лист „Нова“ који од скора излази. Све остало што се штампа је Вучићево. А што се тиче интернета, где на стотине портала пушта текстове типа „Погледајте због кога Ноле оставља Јелену“, губите време и очи, читајући такав садржај.

■ **Какав је Ваш новинарски пут?**

- У вечерњим новостима сам од 1994. године запослена као новинар до ове 2022. У време када сам примљена знао се ред, имали смо праве, угледне уреднике од којих смо учили. Још је тада постојао обичај да се млади новинари шаљу по Србију, па сам и ја као хонорарац шест месеци била у Куманову, па пар месеци у Сомбору, и пар месеци у Вршцу, да бих затим почела да радим као извештач из Народне скупштине, затим Владе Србије, Савезне скупштине повремено и кабинета Председника Републике. Као почетник, додељена сам искуснијем новинару Ивици Ловрићу да бих од њега могла да учим. Била сам упоредо и ратни извештач, писала сам ратишта Западне Славоније, Хрватске, затим са Косова и Метохије, где сам одлазила са нашом дипломатском мисијом или са колима без таблица. Први сам српски новинар који је урадио интервју са Рамушем Харадинајем код њега у Приштини, где сам дошла без гаранције безбедности. Затим сам била репортер, две године сам провела као дописник са црногорског приморја, а онда сам због неслагања са тадашњим главним и одговорним уредником враћена и кажњена пребацивањем у часопис „Биље и здравље“, који је укинут, а сви запослени из њега отпуштени.

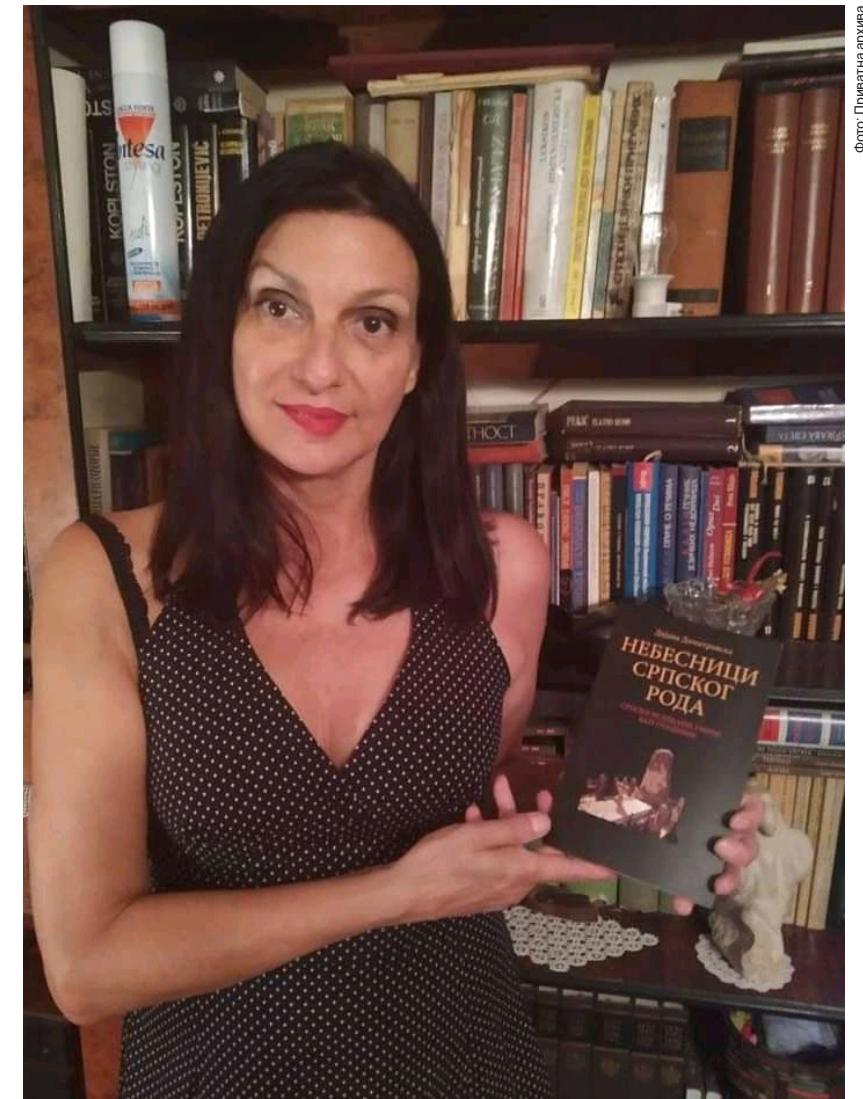

Фото: Приватна архива

Ауторка књиге НЕБЕСНИЦИ СРПСКОГ РОДА - Дијана Димитровска

Сада као фриленсер пишем за неколико часописа, главни сам уредник портала oblakbeli.com. Ауторка сам књиге „Небесници српског рода“ коју је штампао Завод за уџбенике Србије у време короне, била је једина књига ван уџбеничког дела која за четири године објављена, што је велики успех. Ко-ауторка сам књиге „Чудесне приче Црне Горе“, која је преведена на руски и енглески. Тренутно припремам књигу „Српске владарке“.

■ **Живите на релацији Београд – Црногорско приморје. Да ли је то идеал о коме многи сањају али не могу да га приуште?**

- На Црногорском приморју, у једном прелепом селу, имамо кућу са божанственим погледом на

море. Ту проводим доста времена, јер је тамо топло, светло и увек је ту поглед на огромно небо и море. Када сте фриленсер, потребно је да имате само лаптоп и свој посао можете да радите одакле хоћете. Уживам и у својој кући у Београду.

■ **Шта је за Вас најважније у животу?**

- Најважније је да радиш оно што волиш. Нисам идеалиста, не може увек, али кад се вратиш с посла, или од лекара, или видиш празан новчаник – уради нешто што волиш, гледај у небо, певај, шетај. И важно је да све што радиш - радиш свим својим бићем. Тим путем стиже задовољство и радост, каже на крају разговора Дијана Димитровска.